

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 16 lutego 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa – Hiszpania) – Ramón Margarit Panicello/Pilar Hernández Martínez

(Sprawa C-503/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 267 TFUE — Sekretarz — Pojęcie „sądu krajowego” — Obligatoryjna jurysdykcja — Wykonywanie funkcji sędziowskich — Niezawisłość — Brak właściwości Trybunału]

(2017/C 112/11)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ramón Margarit Panicello

Strona pozwana: Pilar Hernández Martínez

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie jest właściwy do udzielania odpowiedzi na pytania przedstawione mu przez Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa (sekretarza sądu ds. przemocy wobec kobiet w Terrassie, Hiszpania).

⁽¹⁾ Dz.U. C 414 z 14.12.2015.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 lutego 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez rechtbank van Koophandel te Gent – Belgia) – Agro Foreign Trade & Agency Ltd/Petersime NV

(Sprawa C-507/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Przedstawiciele handlowi działający na własny rachunek — Dyrektywa 86/653/EWG — Koordynacja praw państw członkowskich — Belgijska ustawa transponująca — Umowa agencyjna — Zleceniodawca z siedzibą w Belgii i przedstawiciel z siedzibą w Turcji — Klauzula wyboru prawa belgijskiego — Prawo nieznanające zastosowania — Układ stowarzyszeniowy EWG–Turcja — Zgodność)

(2017/C 112/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van Koophandel te Gent

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Agro Foreign Trade & Agency Ltd

Strona pozwana: Petersime NV

Sentencja

Wykładni dyrektywy Rady 86/653/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek oraz Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, podpisanego w dniu 12 września 1963 r. w Ankarze przez Republikę Turcji z jednej strony i przez państwa członkowskie EWG oraz Wspólnotę z drugiej strony, zawartego, zatwierdzonego i ratyfikowanego w imieniu tej ostatniej decyzją Rady 64/732/EWG z dnia 23 grudnia 1963 r. należy dokonywać w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, dokonującemu transpozycji tej dyrektywy do porządku prawnego danego państwa członkowskiego, które wyklucza ze swego zakresu stosowania umowę agencyjną, w ramach której przedstawiciel handlowy ma siedzibę w Turcji, gdzie prowadzi wynikającą z tej umowy działalność, a zleceniodawca ma siedzibę w omawianym państwie członkowskim, a tym samym w takich okolicznościach przedstawiciel handlowy nie może powoływać się na prawa, jakie omawiana dyrektywa gwarantuje przedstawicielom handlowym po rozwiązaniu takiej umowy agencyjnej.

(¹) Dz.U. C 414 z 14.12.2015.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 15 lutego 2017 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Zjednoczone Królestwo] – Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs/British Film Institute

(Sprawa C-592/15) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Podatek od wartości dodanej — Szósta dyrektywa 77/388/EWG — Artykuł 13 część A ust. 1 lit. n) — Zwolnienie z podatku niektórych usług kulturalnych — Brak bezpośredniej skuteczności — Określenie usług kulturalnych zwolnionych z podatku — Uprawnienia dyskrecjonalne państw członkowskich]

(2017/C 112/13)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

Strona pozwana: British Film Institute

Sentencja

Artykuł 13 część A ust. 1 lit. n) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, przewidujący zwolnienie „niektórych usług kulturalnych”, należy interpretować w ten sposób, iż nie ma on skutku bezpośredniego w takim sensie, że w braku transpozycji przepis ten nie może zostać bezpośrednio powołany przez instytucję prawa publicznego lub inną uznaną przez zainteresowane państwo członkowskie instytucję kulturalną, które świadczą usługi kulturalne.

(¹) Dz.U. C 27 z 25.01.2016.